

[Bilgrav-Nielsen]

de tiltag forelagt til udtalelse, før de eventuelt iværksættes.»

Jeg vil gerne spørge venstre: har venstre ført disse forhandlinger med Amtsrådsforeningen? I så fald kunne det tyde på, at venstre er lidt for langt fremme i sin iver efter at markere, at der nu skal ske nedskæringer på disse punkter, egentlig længere fremme, end Amtsrådsforeningen, og det gælder formentlig også Kommunernes Landsforening, har ønsket det.

Jeg siger ikke dette for at være kritisk over for venstres forslag om at komme frem til besparelser, for det bliver nødvendigt, men det, der er virkelig afgørende for, at vi skal nå tilstrækkelige besparelser, er, at vi gør dette arbejde seriøst nok. Det vil sige, at vi ikke kaster os ud i tilfældige, spredte besparelser, men først beslutter os for besparelserne, når de virkelig er gennemtænkt, og når vi er parate til politisk at tage konsekvenserne af det, der sker, når vi gennemfører de enkelte besparelser.

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg synes, der er al mulig grund til at rose venstre for dette udspil. Det er et udmærket minikatalog at have ved hånden, når vi i den kommende måned skal diskutere disse problemer. Jeg synes egentlig også, at venstre kan være tilfreds med resultatet af den debat, der har været ført i dag, indtil nu i hvert fald. Jeg synes, der har været stor imødekommethed, også fra regeringens side, og det lover da godt.

Der er formodentlig ingen, der vil forvente, at man går i detaljer med de mange forslag. Det er klart, at centrum-demokraterne ikke kan være enige i alle forslag. Det er også givet, at på nogle områder mener vi der skal strammes til. Det gælder ikke mindst den meget omtalte bistandslov, hvor man jo både giver mulighed for en stor grad af skøn i den enkelte kommune vedrørende, hvor den placerer sig med hensyn til udbetalinger, men også, er det desværre mit indtryk, med hensyn til tilbagebetalingspligt, hvor jeg nok tror at der vil være store beløb at hente, hvis man i stedet for som princip sagde, at det skulle være lån. Jeg har fornemmelsen af, at man i dag mange steder simpelt hen som princip siger, at det er en gave, uden at forsøge at kræve pengene tilbage i de tilfælde,

hvor det kan lade sig gøre – naturligvis vil der altid være undtagelser.

Også på uddannelsesområdet vil der være penge at hente, efter vores mening ikke så gerne gennem klassesammenlægninger og de direkte forringelser af undervisningsmiljøet, det giver, men derimod nok i høj grad gennem ændring af lokale ordninger og aftaler, som man i velmagtstider kan have stor glæde af, men hvor man, når det kniber, nok må sige at det må være rimeligere først at tage de ordninger ud, som ikke direkte vedrører undervisningen, men vedrører arbejdsforhold, hvad man godt kan unde lærerne. Skal vi vælge mellem at nedskære for lærerne og for eleverne, så må vi nedskære for lærerne. Det er også klart, at man, inden man begynder at overveje klassesammenlægninger, bør overveje lejrskoleordninger, ferierejser og meget andet, som ikke decideret er undervisningsstof, selv om det naturligvis har pædagogisk værdi i mange henseender.

Også arbejdsmiljøloven er nævnt, og det er givet, at de problemer, venstre påpeger med hensyn til sikkerhedsrepræsentanter og sikkerhedsudvalg, er noget, der vækker stor munterhed rundt omkring hos kontorpersonele og skolepersonale i forskellige kommuner. Det virker totalt latterligt, at man sender skoleinspektører på sikkerhedskursus i op til en uge, hvor de stort set føler, at de sidder og spilder tiden, alt sammen for at undgå, at de på et tidspunkt skulle få fingrene i klemme i en skrivemaskine.

Også arbejdstilsynet har vi problemer med i kommunerne. Det er klart, at der skal være et ordentligt arbejdsmiljø, men man ser et stigende misbrug fra pressionsgruppers side, som, hvis de ikke umiddelbart får deres ansøgning igennem et skoleudvalg eller et kulturudvalg, går direkte til arbejdstilsynet og stort set får medhold i, lige meget hvilke krav de fremsætter, det være sig om 4 m ny garderobestang til lærerværelset eller en total renovering af et ventilationsanlæg.

Der er i øvrigt en anden ting, der har undret mig, og det er, hvad det er, der gør, at man ikke kan tvinge arbejdstilsyn og andre tilsynsmyndigheder til, når man står over for et detailprojekt, at udtale sig om det. Hvorfor i alverden skal vi vente på, at bygningerne er taget i brug, før vi får at vide, om de kan bruges eller ej, om vi skal starte en ombygning en måned efter, at vi har opført en